Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

Wyd. A Cena 20 gr

Nowiny Rzeszowskie

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Rok V Nr 70 (1179) Rzeszów, sobota 21 i niedziela 22 marca 1953 r.

Pomnik Klementa Gottwalda w Ostrawie

PRAGA (PAP). W Ostrawie odbyło się wspólne posiedzenie Biura Ostrawskiego Komitetu Obwodowego Komunistycznej Partii Czechosłowacji, Obwodowej Rady Narodowej i Obwodowego Komitetu Akcji Frontu Narodowego, na którym powzięto uchwałę w sprawie wzniesienia w Ostrawie pomnika prezydenta Republiki Czechosłowackiej Klementa Gottwalda.

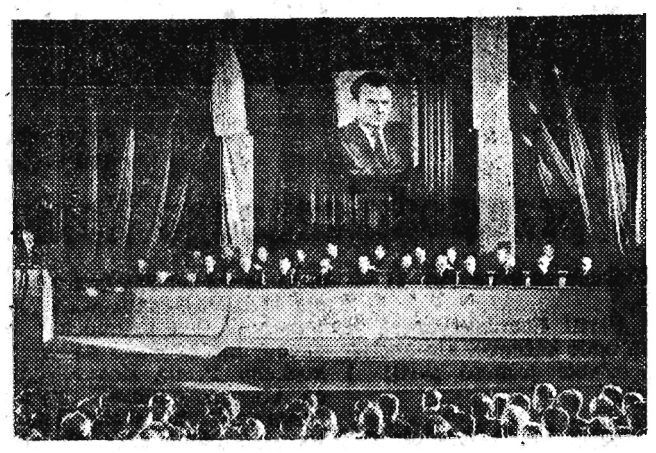

Dnia 17 marca 1953 r. odbyło się w Teatrze Polskim w Warszawie uroczyste zgromadzenie żałobne dla uczczenia pamięci Klementa Gottwalda zorganizowane przez Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na zdjęciu: Prezydium zgromadzenia żałobnego. Na trybunie sekretarz KC PZPR, wiceprezes Rady Ministrów Zenon Nowak. CAF — fot. Dąbrowiecki

Naród czechosłowacki pożegnał swego ukochanego nauczyciela i wodza prezydenta Republiki Czechosłowackiej i przewodniczącego Komunistycznej Partii Czechosłowacji Klementa Gottwalda

Jak podawaliśmy już, 19 marca odbył się w Pradze pogrzeb prezydenta Republiki Czechosłowackiej i przewodniczącego Komunistycznej Partii Czechosłowacji — Klementa Gottwalda. Podczas uroczystości żałobnych w Sali Hiszpańskiej na Hradczynie głos zabrał zastępca przewodniczącego Rady Ministrów Viliam Siroky, którego przemówienie podajemy poniżej.

Przemówienie Viliama Siroky'ego

Drodzy przyjaciele, drodzy towarzysze! Nastały bolesne, jakże bardzo bolesne chwile rozstania z naszym ukochanym wodzem i nauczycielem, wiernym współbojownikiem Wielkiego Stalina, z prezydentem Republiki i przewodniczącym naszej partii — towarzyszem Klementem Gottwaldem. Za kilka chwil opuści on Hradczyn, aby przebyć swą ostatnią drogę ulicami pogrążonej w żałobie Pragi. Z Hradczynu odchodzi najlepszy jego gospodarz, wielki mąż naszych dziejów, który okrył Hradczyn i cały nasz kraj nieznaną dotychczas chwałą.

Tak, gottwaldowski okres Hradczynu, niestety tak krótki, był jego najchlubniejszym okresem. Już samo przybycie towarzysza Gottwalda na Hradczyn w dniu 14 czerwca 1948 roku było symbolem ostatecznego zwycięstwa ludu pracującego naszej ojczyzny. Stanowiło ono — po lutowej klęsce reakcji rodzimej i obcej — potwierdzenie, że już nigdy i nikomu nie uda się zakłócić u nas rozwoju ustroju ludowo-demokratycznego i odbudować kapitalizmu, a wraz z kapitalizmem, że już nigdy i nikomu nie uda się przywrócić wyzysku ludu, głodu, bezrobocia, terroru wobec robotników, ekonomicznej i politycznej zależności państwa od obcych imperialistów. Stanowiło ono potwierdzenie, że w kraju naszym już po wsze czasy gospodarzem będzie lud pracujący, który przejął w swe ręce fabryki, ziemię i całe bogactwo ojczyzny, aby zachować je i pomnażać dla siebie, dla dobra przyszłych pokoleń.

Za czasów towarzysza Gottwalda nowym duchem ożył Hradczyn. Jego pomieszczenia nie służyły już jak dawniej ucznym zabawom feudałów i burżuazji, ani też antyludowym i antynarodowym intrygom i machinacjom. Na Hradczyn przychodzili do towarzysza Gottwalda robotnicy, chłopi i inteligencja pracująca, by mu opowiedzieć o swych osiągnięciach i zasięgnąć Jego światłych rad, w jaki sposób jeszcze lepiej pracować w imię rozkwitu ojczyzny. W tej właśnie sali rokrocznie odznaczano najlepszych pracowników naszej ojczyzny za sukcesy, jakie osiągnęli w fabrykach, kopalniach, hutach, spółdzielniach, w laboratoriach naukowych. Tu, w tej sali, odbyło się pamiętne posiedzenie Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji, tutaj towarzysz Gottwald wytyczył partii generalną linię budowy socjalizmu.

Tu odbyła się w grudniu ubiegłego roku historyczna Ogólnokrajowa Konferencja Partii, na której towarzysz Gottwald wskazał nam, jak dalej kierować skutecznie walką o szczęście i dobrobyt narodu, o utrzymanie pokoju na całym świecie. Tu wyjaśnił On nam znaczenie nowego statutu naszej partii, który jeszcze bardziej zbliża ją do wzoru Komunistycznej Partii ZSRR i uzbraja do nowych wielkich zadań.

Na Hradczyn przybywali nasi przyjaciele ze Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej oraz przedstawiciele ruchu postępowego w innych krajach, tu pogłębiały się więzy przyjaźni i braterstwa ze Związkiem Radzieckim i pozostałymi przyjaciółmi i współbojownikami światowego frontu pokoju i demokracji. Obecność naszych przyjaciół ze Związku Radzieckiego, Chin Ludowych, z krajów demokracji ludowej i z całego świata na dzisiejszych uroczystościach pogrzebowych, świadczy najlepiej, jak wielkim szacunkiem darzyły towarzysza Gottwalda masy pracujące całego świata, jak wybitnym uczestnikiem międzynarodowej walki o pokój stała się pod Jego kierownictwem Czechosłowacja.

Na Hradczyn, za czasów przebywania tam towarzysza Gottwalda, spoglądaliśmy z nieznaną dotychczas dumą i miłością, albowiem wiedzieliśmy, że tu znajduje się serce i mózg naszej ojczyzny, że tu przebywa nasz doświadczony i niezłomny wódz, nasz najmądrzejszy i najlepszy ojciec.

Towarzysze! Na zamku praskim, gdzie wszystko tchnie nowym, wspaniałym duchem czasów gottwaldowskich, jeszcze bardziej uświadamiamy sobie nasze osierocenie. Ale w tych najcięższych chwilach rozłąki z towarzyszem Gottwaldem na zamku praskim byłoby rzeczą niegodną Jego uczniów i Jego narodu upadać na duchu i zapominać o nakazach towarzysza Gottwalda.

Towarzysz Gottwald, jak dobry ojciec, pozostawił nam wielką i bogatą spuściznę, cenne i pełne treści wskazania. Jak dobrzy synowie i córki powinniśmy dziś właśnie przyrzec towarzyszowi Gottwaldowi, że strzec będziemy Jego nakazów, że w każdej chwili i we wszystkich okolicznościach pozostaniemy Mu wierni.

Towarzysz Gottwald pozostawił nam silne państwo ludowo-demokratyczne, które opiera się na najszerszych warstwach naszego narodu i służy narodowi.

Towarzysz Gottwald zjednoczył cały nasz lud pracujący — robotników, chłopów i inteligencję — w niewzruszony zwarty Front Narodowy, zjednoczył na zawsze w bratnim sojuszu narody czeski i słowacki.

Towarzysz Gottwald dał naszemu narodowi doświadczonego i niezłomnego wodza — leninowsko-stalinowską Komunistyczną Partię Czechosłowacji.

Znaczy to — strzec jedności narodu i jeszcze bardziej umacniać Front Narodowy wszystkich ludzi pracy miast i wsi Czechosłowacji.

Znaczy to — jeszcze bardziej skupić się wokół kierowniczej siły naszego kraju, wo

(Ciąg dalszy na str. 2)

Zdradzając interesy narodu niemieckiego Adenauer przeforsował w Bundestagu ratyfikację układów wojennych z Bonn i Paryża

BERLIN. (PAP). Pod ochroną ściągniętych z całej Trizonii wielkich sił policyjnych odbyła się dnia 19 marca w Bundestagu bońskim debata nad trzecim czytaniem układów wojennych z Bonn i Paryża, tj. tzw. „układu ogólnego i układu w sprawie armii europejskiej". W dniu debaty amerykańska żandarmeria wojskowa znajdowała się w zbrojnym pogotowiu.

Podczas gdy w Bonn nieustannie trwały demonstracje ludności przeciwko układom wojennym, a w całych Niemczech zachodnich odbywały się zebrania i pochody protestacyjne, Adenauer, depcąc przepisy konstytucji i gwałcąc wolę narodu niemieckiego, przeforsował w Bundestagu ratyfikację narzuconych przez USA układów wojennych większością 224 głosów przeciwko 165, przy 2 wstrzymujących się od głosowania.

Równocześnie Bundestag przyjął rezolucję, w której stwierdza, że reżim zachodnio-niemiecki nie będzie związany tzw. dodatkowymi protokołami proponowanymi przez rząd francuski.

Rząd egipski odrzucił warunki anglo-amerykańskie w sprawie ewakuacji wojsk angielskich ze strefy Kanału Sueskiego

MOSKWA. (PAP). Agencja TASS donosi z Kairu, że Egipt odrzucił anglo-amerykańskie propozycje w sprawie ewakuacji wojsk angielskich ze strefy Kanału Sueskiego pod warunkiem przystąpienia Egiptu do „dowództwa Środkowego Wschodu" i zachowania przez mocarstwa zachodnie bazy w strefie Kanału Sueskiego.

Komentując propozycje anglo-amerykańskie, premier Egiptu gen. Naguib oświadczył wobec dziennikarzy: „Egipt zgodzi się jedynie na bezwarunkową ewakuację. Żądamy tego stanowczo".

»Młodzież Ostatnim Szlakiem Bohatera — Rewolucjonisty«

W dniu 28 marca br. mija szósta rocznica, kiedy pod Baligrodem padł od kuli faszystów spod znaku UPA generał KAROL ŚWIERCZEWSKI.

Dla uczczenia szóstej rocznicy bohaterskiej śmierci gen. Waltera młodzież woj. rzeszowskiego pod kierownictwem Związku Młodzieży Polskiej organizuje marsze sztafetowe oraz marsze patrolowe pod hasłem **„Młodzież Ostatnim Szlakiem Bohatera-Rewolucjonisty"**.

6-ta rocznica śmierci gen. Świerczewskiego przebiegać będzie pod kątem pokazania całemu społeczeństwu tradycji walk rewolucyjnych narodu polskiego, pokazania młodzieży na przykładach życia i walki przywódców klasy robotniczej jak powinna ona żyć, rozwijać się i walczyć o umacnianie w codziennej pracy naszej Ojczyzny, za którą zginął Karol Świerczewski.

Start do marszów sztafetowych, które trwają już od 2 dni poprzedzony był szeroko zakrojoną akcją propagandową. Do chwili obecnej na terenie naszego województwa przeprowadzono 2.267 odczytów i pogadanek na temat walk i życia gen. Karola Świerczewskiego. Około 15 tysięcy zetempowców, członków kół LPŻ, SP, kół sportowych uczestniczyło w tych odczytach, organizowanych przez ZMP, LPŻ, TWP i SP.

Na zebraniach tych młodzież podejmowała liczne zobowiązania produkcyjne. I tak np. w powiecie leskim podjęto zobowiązania na kwotę 3180 złotych, w lubaczowskim na 1500, w Mielcu aż na 200 tys. złotych, w przeworskim na 20 tys.

Ponad 3000 młodzieży bierze już udział w realizacji podjętych zobowiązań.

Na szczególne wyróżnienie w tej akcji zasługują powiaty Nisko, Krosno, Jarosław, Tarnobrzeg, Kolbuszowa, Lubaczów i Przemyśl.

W związku z 6-tą rocznicą śmierci gen. Karola Świerczewskiego wzrastają liczebnie nasze koła sportowe i LPŻ. Już w tej chwili organizacja LPŻ wzrosła o kilka tysięcy nowych członków w fabrykach i wsiach.

Na wszystkich trasach wiodących z gromad do gmin oraz z gmin do powiatów maszerują już dziś tysięczne rzesze młodzieży. Pierwsze meldunki wskazują na to, że wśród startujących panuje wielki entuzjazm. Startująca w marszach sztafetowych młodzież a nawet starsze społeczeństwo dokumentuje, że pragnie tak żyć i pracować, jak pracował i walczył gen. Walter.

Nowa prowokacja rządu duńskiego

PARYŻ. (PAP). Jak donoszą z Kopenhagi, władze duńskie odmówiły wiz wjazdowych niektórym członkom Międzynarodowego Zrzeszenia Prawników — Demokratów, którzy mieli wziąć udział w posiedzeniu rady tego zrzeszenia.

W związku z powyższym Międzynarodowe Zrzeszenie Prawników — Demokratów opublikowało komunikat wyrażający ostry protest wobec antydemokratycznego postępowania władz duńskich.

Siewy wiosenne — bojowe zadanie partii na wsi

SIEWY wiosenne — to jedno z podstawowych corocznych zadań wsi. Od tego, czy siewy wiosenne zostaną przeprowadzone sprawnie i szybko, na wysokim poziomie, zależy w poważnym stopniu ogólny wzrost produkcji rolnej o 7.4 proc., a więc wykonanie zadań rolnictwa w bieżącym, czwartym roku planu 6 letniego.

Jak najpełniejsza mobilizacja wsi do akcji siewnej ma w tym roku szczególnie wielkie znaczenie, ze względu na niewykonanie planów orek i siewów jesiennych w roku ubiegłym przed wsią stoi również zadanie zlikwidowania około 65 tys. ha odłogów i uprawienia odłogów wtórnych.

Toteż wielkie, odpowiedzialne są zadania naszej partii na wsi. Nie może być komitetu gminnego, komitetu zespołowego, organizacji partyjnej w gromadzie, spółdzielni produkcyjnej, POM-ie, która by nie żyła dziś sprawą siewów.

Od czego należy więc zacząć? Organizacje partyjne — tak w gromadach, spółdzielniach produkcyjnych, Państwowych Gospodarstwach Rolnych, jak i POM-ach oraz każdy członek partii muszą się przede wszystkim zapoznać dokładnie z wytycznymi partii i rządu w sprawie siewów wiosennych oraz z konkretnymi zadaniami, które stoją przed ich gromadą, spółdzielnią produkcyjną itd.

Rzecz jasna, że zadania w akcji siewnej nie są wszędzie jednakowe. Inaczej wygląda przecież praca w gospodarstwach indywidualnych, inaczej w spółdzielni lub w PGR-ze. Zastanówmy się pokrótce, jakie są zadania organizacji partyjnych na poszczególnych odcinkach wsi.

I tak w gromadach, gdzie chłopi gospodarują indywidualnie, organizacje partyjne interesować się będą tym, czy opracowany został plan wykorzystania sprzętu GOM-owskiego i czy zorganizowana jest należycie pomoc sąsiedzka. Zatroszczą się one też o to, czy GS-y zaopatrzone są w dostateczną ilość ziarna siewnego itp. Na zebraniu towarzysze poświęcą główną uwagę sprawie obsiania całego areału. Nie można dopuścić do tego, aby choć jeden hektar ziemi leżał odłogiem. Gromadzka organizacja partyjna przejawiać winna czujność, z całą ostrością demaskować wroga, tępić wyzysk kułacki i kułackie próby sabotowania zarządzeń władzy ludowej w sprawie siewów. Jej obowiązkiem jest dbać o zapewnienie gospodarzom małorolnym i średniorolnym należytej pomocy w siewach. Nie ma i nie może być takiej sprawy, dotyczącej siewów, którą KG i organizacja gromadzka nie zajęłaby się, nie zastępując, rzecz jasna, ani rady narodowej, ani sołtysa w ich obowiązkach. Głównym orężem organizacji partyjnej w mobilizowaniu pracujących chłopów do siewów jest praca polityczno uświadamiająca. Organizacje partyjne winny w tej wielkiej i ważnej akcji oprzeć się na szerokim aktywie bezpartyjnym. Ułatwi to im wykonanie zadań, przyczyni się do wzmocnienia więzi podstawowej organizacji partyjnej z bezpartyjnymi chłopami, pozwoli stworzyć z przodujących chłopów małorolnych i średniorolnych świadomą kadrę, godną wstąpienia w szeregi naszej partii.

W ten sposób wzrośnie jeszcze bardziej autorytet naszej partii, a w gromadach nie posiadających organizacji partyjnych powstawać będą grupy kandydackie.

Szczególnie wielką rolę mają do spełnienia organizacje partyjne w spółdzielniach produkcyjnych. W roku bieżącym do wiosennej akcji siewnej staje około 6 tys. spółdzielni produkcyjnych, w tym ponad 2 tys. spółdzielni, które po raz pierwszy przeprowadzą siewy zespołowo. Toteż organizacje partyjne muszą zrobić wszystko, aby w siewach wiosennych przejawiła się w pełni wyższość zespołowej gospodarki nad indywidualną, aby siewy stały się ważnym etapem dalszego umacniania i roz-

(Dokończenie na str. 2)

Naród czechosłowacki pożegnał swego ukochanego nauczyciela i wodza

prezydenta Republiki Czechosłowackiej i przewodniczącego Komunistycznej Partii Czechosłowacji — Klementa Gottwalda

(Dokończenie ze str. 1)

kół Partii Komunistycznej i rozgromić każdego, kto chciałby osłabić jedność partii i narodu.

Znaczy to — jeszcze bardziej zbliżyć się do naszej ostoi i naszego wzoru — do Związku Radzieckiego i do partii Lenina — Stalina.

Znaczy to — pogłębiać przyjaźń i współpracę z wielkimi Chinami, z krajami demokracji ludowej i ze wszystkimi siłami światowego obozu pokoju.

Znaczy to — jeszcze energiczniej i z poczuciem jeszcze większej odpowiedzialności pracować nad zbudowaniem socjalizmu w naszym kraju.

I dzisiaj nieśmiertelne są słowa, które towarzysz Gottwald wypowiedział po przybyciu na Hradczyn: „Założyliśmy mocne i trwałe podwaliny nowej Republiki i zaczęliśmy budować. Obecnie trzeba budować dalej, aby ojczyzna nasza była możliwie jak najpiękniejsza, aby wszyscy żyli w niej dobrze i szczęśliwie".

Drogi towarzyszu Gottwaldi! W chwili gdy opuszczasz Hradczyn, z któregoś uczynił symbol zwycięskiej władzy klasy robotniczej i mas pracujących wysłuchaj naszej uroczystej przysięgi, którą składamy w obecności naszych przyjaciół ze Związku Radzieckiego i z całego świata.

Będziemy silni i czujni. Niezłomnie i z żelazną konsekwencją będziemy realizowali Twe wskazania. Nie upadniemy na duchu, nie osłabnie nasza ukochana Partia Komunistyczna, klasa robotnicza i cały lud pracujący. W duchu Twych wskazań ramię przy ramieniu z ludźmi radzieckimi pójdziemy zjednoczeni naprzód aby zapewnić dobrobyt i szczęście naszemu dzielnemu narodowi, aby zapewnić pokój, aby urzeczywistnić pokój na całym świecie.

*

Po przemówieniu zastępcy przewodniczącego Rady Ministrów Viliama Siroky'ego przy dźwiękach marsza żałobnego trumna z ciałem prezydenta Klementa Gottwalda zostaje umieszczona na lawecie armatniej.

Rozpoczyna się ostatnia droga ukochanego wodza narodu czechosłowackiego.

Kondukt żałobny posuwa się powoli Aleją Obrońców Pokoju i zatrzymuje się na Placu Leteńskim. Tu czechosłowackie siły zbrojne składają ostatni hołd swemu dowódcy naczelnemu.

Przed trumną zmarłego wodza defilują w zwartym szyku uczniowie akademii wojskowych, żołnierze piechoty, oddziałów ochrony pogranicza i oddziały milicji ludowej. Przez plac przesuwają się jednostki piechoty zmotoryzowanej, artylerii i czołgów. Leca eskadry samolotów bojowych.

Sztandary jednostek wojskowych są spowite kirem.

Wiec żałobny

Po defiladzie wojskowej kondukt żałobny posuwa się w kierunku Placu Wacławskiego. Na chodnikach setki tysięcy mieszkańców Pragi zamarły w bezruchu, żegnając swego zmarłego wodza.

O godz. 17,00 laweta zatrzymuje się przed gmachem Muzeum Narodowego i trumna z ciałem prezydenta Klementa Gottwalda zostaje umieszczona na wzniesieniu. Uczestnicy konduktu żałobnego wchodzą na trybunę wzniesioną przed gmachem muzeum, na którym widnieje wielki portret Klementa Gottwalda w czarnych ramach.

Rozpoczyna się wiec żałobny, poświęcony pamięci prezydenta Republiki Czechosłowackiej i przewodniczącego Komunistycznej Partii Czechosłowacji, Klementa Gottwalda.

Wiec zagaja zastępca prezesa Rady Ministrów, członek Sekretariatu Politycznego KC Komunistycznej Partii Czechosłowacji A. Novotny, udzielając głosu przewodniczącemu Rady Ministrów Antonowi Zapotocky'emu.

Po przemówieniu premiera A. Zapotocky'ego, w imieniu Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i rządu radzieckiego wygłasza przemówienie pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Marszałek N. A. Bułganin.

Przemówienie Marszałka Związku Radzieckiego N. A. Bułganina

Drodzy towarzysze i przyjaciele!

Przybyliśmy do was, aby w imieniu naszego rządu i naszej Partii Komunistycznej, w imieniu całego narodu radzieckiego dzielić z wami oraz delegacjami innych krajów ciężki ból z powodu przedwczesnego zgonu wielkiego wodza narodu czechosłowackiego i naszego drogiego przyjaciela, Klementa Gottwalda, prezydenta Republiki Czechosłowackiej i przewodniczącego Komunistycznej Partii Czechosłowacji. Masy pracujące Moskwy i całego Kraju Rad, nasza partia i nasz rząd odczuwają wraz z wami głęboki ból z powodu zgonu Klementa Gottwalda.

Śmierć Klementa Gottwalda okryła ciężką żałobą masy pracujące krajów demokracji ludowej. Dowodzi tego wzruszający fakt, że do Pragi przybyły, żeby złożyć wyrazy współczucia z powodu zgonu prezydenta Czechosłowacji delegacje rządowe Chińskiej Republiki Ludowej, Polski, Bułgarii, Rumunii, Węgier, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Albanii, Mongolskiej Republiki Ludowej, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej i Vietnamskiej Republiki Demokratycznej.

Zaledwie kilka dni temu Klement Gottwald był wraz z nami u trumny naszego Nauczyciela i Wodza, Józefa Wissarionowicza Stalina. Jako wierny współbojownik i bliski przyjaciel Wielkiego Stalina żegnał on wraz z narodem radzieckim Wodza i Nauczyciela.

Upłynęło zaledwie kilka dni i zabrakło wśród nas Klementa Gottwalda.

Zabrakło wśród nas wielkiego wodza i wiernego syna narodu czechosłowackiego. Zakończył życie wielki mąż stanu, założyciel czechosłowackiego państwa ludowo-demokratycznego, wybitny przedstawiciel międzynarodowego ruchu robotniczego, utalentowany uczeń Lenina i współbojownik Wielkiego Stalina.

Całe swe wspaniałe życie poświęcił Klement Gottwald najszlachetniejszej na świecie sprawie — sprawie wyzwolenia mas pracujących spod kapitalistycznego jarzma. Przez prawie ćwierć wieku stał on u steru Komunistycznej Partii Czechosłowacji i prowadził ją pewną dłonią do wielkiego celu — do komunizmu.

Znaczenie jego wielkiej pracy jest nieocenione. Wychowana przez niego partia i naród czechosłowacki, któremu partia ta przewodzi, przeszły z honorem przez najcięższe próby i nie wypuściły z rąk sztandaru wolności i niezawisłości. W ciężkich, ponurych latach okupacji faszystowskiej partia i naród ani na jeden dzień nie zaprzestały odważnej i mężnej walki o odzyskanie niepodległości ojczyzny, o zjednoczenie w tej świętej walce wszystkich sił narodowych Czechosłowacji.

Pod kierownictwem Klementa Gottwalda masy pracujące Czechosłowacji wprowadziły ustrój ludowo-demokratyczny. Zlikwidowały one próby reakcji, która usiłowała zawrócić Czechosłowację na drogę kapitalizmu. W wyniku tego historycznego zwycięstwa ustrój ludowo-demokratyczny w Czechosłowacji umocnił się jeszcze bardziej.

W oparciu o przyjaźń ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej Czechosłowacja poszła drogą budownictwa socjalizmu.

W swej działalności państwowej Klement Gottwald kierował się zawsze interesami narodu. Wszystkie Jego troski zmierzały do umocnienia potęgi Czechosłowacji jako wolnego i niezawisłego państwa, do podniesienia dobrobytu i poziomu kulturalnego mas ludowych.

Z Jego inicjatywy i pod Jego kierownictwem został opracowany i uchwalony pierwszy 5-letni plan rozwoju gospodarki narodowej, plan stworzenia materialnej i technicznej bazy socjalizmu w Czechosłowacji. Naród nazwał ten plan pięciolatką gottwaldowską.

Jako dowódca naczelny sił zbrojnych, Klement Gottwald troszczył się nieustannie o wzmocnienie armii i podniesienie zdolności obronnej kraju. Armia czechosłowacka, która jest dziełem Klementa Gottwalda, wyrosła na dobrze zorganizowaną i potężną siłę, gotową zawsze do wystąpienia w obronie ojczyzny.

Jednocześnie w osobie Klementa Gottwalda straciliśmy płomiennego chorążego pokoju i męża stanu, który bronił wytrwale sprawy pokoju. Pod Jego przewodem Czechosłowacja prowadziła konsekwentną politykę utrzymania i utrwalenia pokoju, politykę walki przeciwko rozpętywaniu nowej wojny, politykę współpracy między narodami. W swym ostatnim przemówieniu wygłoszonym przez radio w Pradze w dniu 7 marca, przed odjazdem do Moskwy, Klement Gottwald stwierdził, że Czechosłowacja powinna nadal walczyć o utrzymanie i utrwalenie pokoju, powinna wznieść jeszcze wyżej sztandar pokoju. Dziś, gdy Klement Gottwald odszedł na zawsze, słowa Jego brzmią jak testament.

Drodzy towarzysze i przyjaciele!

Klement Gottwald wzywał nieustannie naród czechosłowacki, by strzegł i umacniał przyjaźń ze Związkiem Radzieckim. Mówił On, że umocnienie tej przyjaźni uważa za główny cel swego życia. Przy Jego czynnym udziale, jeszcze w czasie wojny zawarty został układ sojuszniczy między Czechosłowacją a Związkiem Radzieckim. Właśnie w ścisłym sojuszu i niewzruszonej przyjaźni naszych bratnich narodów widział On niezawodną gwarancję niezależności i rozkwitu Republiki Czechosłowackiej.

Historyczny apel Klementa Gottwalda: „Ze Związkiem Radzieckim po wsze czasy" stał się hasłem narodu czechosłowackiego w jego walce o świetlaną przyszłość.

Narody Związku Radzieckiego ceniły wysoko szlachetną działalność Klementa Gottwalda, mającą na celu podniesienie Czechosłowacji na wyższy poziom i jej umocnienie. Narody radzieckie żywiły dla Klementa Gottwalda uczucia głębokiego szacunku za Jego wierność wobec interesów mas pracujących, za Jego wierność nauce Lenina — Stalina, za Jego działalność w dziedzinie umocnienia przyjaźni ze Związkiem Radzieckim. I dziś cały naród radziecki chyli wraz z narodami Czechosłowacji swe sztandary nad trumną swego ukochanego przyjaciela.

Zgon Klementa Gottwalda jest ciężką stratą dla całej postępowej ludzkości. Zdajemy sobie sprawę, że strata ta jest szczególnie wielka i bolesna dla narodów Czechosłowacji. Ale masy pracujące Czechosłowacji otrzymały od Klementa Gottwalda wielkie dziedzictwo — wypróbowaną w bojach Partię Komunistyczną, która poprowadzi niezawodnie naród czechosłowacki naprzód drogą budownictwa socjalistycznego.

Niezmiennym nakazem dla wszystkich ludzi pracy Czechosłowacji będą słowa wypowiedziane przez Klementa Gottwalda po zgonie Wielkiego Stalina:

„Towarzysz Stalin — powiedział Klement Gottwald — **uczył nas zawsze, że nie wolno nam upadać na duchu, że nie wolno nam tracić głowy w żadnych okolicznościach. Dlatego też wykonując nakazy Stalina podniesiemy jeszcze wyżej sztandar Lenina—Stalina i pójdziemy zdecydowanie drogą wytkniętą przez Stalina, drogą budowy socjalizmu w naszym kraju, drogą walki o utrzymanie i utrwalenie pokoju".**

Zespoliwszy się jeszcze bardziej wokół Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji i swego rządu, umacniając braterską przyjaźń ze Związkiem Radzieckim, narody Czechosłowacji osiągną nowe sukcesy w umacnianiu swego państwa ludowo-demokratycznego i w rozwiązaniu stojących przed nim zadań.

W tych smutnych, ciężkich dniach nie jesteście, drodzy towarzysze i przyjaciele, osamotnieni. Z wami są narody potężnego Związku Radzieckiego, wielki naród chiński, masy pracujące krajów demokracji ludowej, cała postępowa ludzkość. Ten obóz demokracji i socjalizmu krzepnie z każdym dniem. Jest on zjednoczony i zwarty trwałą i niewzruszoną przyjaźnią, której umocnieniu tak wiele sił poświęcili nasz Wódz i Nauczyciel Wielki Stalin oraz Jego wierny uczeń i współbojownik Klement Gottwald.

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, rząd radziecki cały naród radziecki będą nadal umacniać nieustannie przyjaźń między Związkiem Radzieckim a Czechosłowacją, będą udzielać narodowi czechosłowackiemu poparcia i pomocy w budownictwie socjalistycznym.

Nasza przyjaźń towarzysze, jest mocna i niewzruszona. Nie uda się nigdy nikomu przyjaźni tej podważyć ani nawet zachwiać!

Świetlana i szlachetna postać Klementa Gottwalda, wybitnego rewolucjonisty, mężnego bojownika o szczęście ludzkości, jednego ze sławnych działaczy naszej leninowsko-stalinowskiej epoki, będzie żyła w naszych sercach i w pamięci przyszłych pokoleń.

Wieczna chwała wielkiemu wodzowi narodu czechosłowackiego — Klementowi Gottwaldowi!

*

Rozlegają się dźwięki hymnu Czechosłowacji i hymnu Związku Radzieckiego. Grzmią artyleryjskie salwy honorowe.

Trumna zostaje ponownie umieszczona na lawecie armatniej. Kondukt żałobny posuwa się w kierunku wzgórza Vitkov, gdzie przy Pomniku Narodowym będzie spoczywał wierny współbojownik Stalina, ukochany wódz i nauczyciel narodu czechosłowackiego, Klement Gottwald.

Trumna ze zwłokami Klementa Gottwalda spoczęła w Pomniku — Muzeum Wyzwolenia Narodowego

Gdy pochód żałobny zbliżył się do gmachu Pomnika-Muzeum, trumnę ze zwłokami zmarłego zdjęli z lawety generałowie. Po raz ostatni pochyliły się przed zmarłym wodzem naczelnym czechosłowackich sił zbrojnych sztandary bojowe. Trumna zostaje wniesiona do wnętrza Pomnika-Muzeum. Do sali pomnika wchodzi za trumną najbliższa rodzina Klementa Gottwalda, Jego najbliżsi współbojownicy, przywódcy partii, członkowie rządu, delegacje zaprzyjaźnionych państw, delegacje bratnich partii komunistycznych i robotniczych.

W ciszy żałobnej rozlega się melodia poematu symfonicznego „Tabor" Smetany. Następnie przy dźwiękach Międzynarodówki trumnę Klementa Gottwalda powoli przysłania ciemno-purpurowa kotara. Grzmią salwy artyleryjskie — ostatni salut na cześć wybitnego bojownika międzynarodowego ruchu robotniczego, troskliwego, mądrego ojca i wodza narodów Czechosłowacji Klementa Gottwalda.

Siewy wiosenne — bojowe zadanie partii na wsi

(Dokończenie ze str. 1)

woju gospodarki zespołowej na wsi. Czuwanie nad opracowaniem dokładnego planu kampanii siewnej, nad dokonaniem terminowego remontu maszyn i sprzętu, nad opracowaniem harmonogramów pracy brygad i grup, nad zawarciem umów z POM — oto ważne zadania organizacji partyjnych w spółdzielniach produkcyjnych.

Chodzi o to, by organizacje partyjne swą pracą polityczno wychowawczą wśród członków spółdzielni pomagały zarządom spółdzielni zabezpieczyć wykonanie zadań siewnych.

Szczególnie odpowiedzialne zadania stoją przed organizacjami partyjnymi w spółdzielniach nowozałożonych. Chodzi o to, aby w tych spółdzielniach produkcyjnych stworzyć niezbędne warunki dla siewu zespołowego. Organizacje partyjne powinny czuwać, by wszyscy członkowie wnieśli wkład siewny i inwentarzowy, winny pomóc zarządowi spółdzielni w opracowaniu planu zasiewów, pomóc w zorganizowaniu pracy, zapewnić spółdzielniom pomoc POM-u, zwracając jednocześnie uwagę, by spółdzielnie maksymalnie wykorzystały własne siły i środki.

Z wielką uwagą organizacje partyjne odnieść się winny do narad produkcyjnych, które — jeśli się jeszcze nie odbyły — należy przygotować całą starannością, gdyż stanowią one ważny czynnik sprawnego i terminowego przeprowadzenia siewów.

Pamiętajmy, że wspólne siewy to zarówno dla spółdzielców, jak i chłopów gospodarujących indywidualnie ważna lekcja poglądowa. Od tego, czy członkowie partii — sami przodując i stanowiąc wzór dla innych — potrafią zapewnić należyty przebieg siewów, zależy napływ do spółdzielni nowych członków, zależy wszechstronne wzmocnienie spółdzielni produkcyjnej jej dalszy rozwój.

Należyte wykonanie siewów wiosennych przez spółdzielnie produkcyjne zależy w ogromnej mierze od POM-ów, od tego czy POM-y wypełnią w terminie i należycie zobowiązania, wynikające z zawartych umów. Toteż mobilizacja załóg POM-ów do wykonania stojących przed nimi zadań winna być przedmiotem troski organizacji partyjnej i wydziału politycznego POM.

W PGR-ach, których zadania produkcyjne przewidziane przez plan na rok bieżący są największe, warunkiem pomyślnego przeprowadzenia kampanii siewnej jest uaktywnienie i ubojowienie komitetów zespołowych i organizacji partyjnych w poszczególnych gospodarstwach.

Wieś polska rozumie wagę i znaczenie siewów wiosennych. Dowodem tego są tysiące zobowiązań o przedterminowym przeprowadzeniu siewów wiosennych i zwiększeniu wydajności z hektara, podejmowanych dla uczczenia pamięci Józefa Stalina.

Zadaniem organizacji partyjnych na wsi jest podtrzymywać i pogłębić falę tych zobowiązań, dołożyć starań aby były one zrealizowane. Każda organizacja partyjna odpowiedzialna jest za to, by siewy — bojowe zadanie wsi — przeprowadzone były zwycięsko.

A więc naprzód do przeprowadzenia siewów w terminie, sprawnie, na wysokim poziomie!

K. D.

Kopalnia „Eminencja" otrzymała imię Klementa Gottwalda

STALINOGRÓD (PAP). Załoga kopalni „Eminencja", która zapisała wiele chlubnych kart w walce o węgiel dla naszego budownictwa socjalistycznego, z dumą przyjęła wiadomość, że Rada Ministrów przychylając się do jej wniosku postanowiła nadać kopalni nazwę kopalnia „Gottwald" 19 bm. w dniu pogrzebu wielkiego syna narodu czechosłowackiego i wypróbowanego przyjaciela Polski Klementa Gottwalda, odbyła się uroczystość przemianowania.

Podczas uroczystości wiceprzewodnicząca Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Stalinogrodzie, Jadwiga Lewecka, dokonała odsłonięcia tablicy, na której widnieje nowa, zaszczytna nazwa przodującej kopalni naszego górnictwa — kopalnia „Gottwald".

Fakt nadania kopalni imienia Klementa Gottwalda, załoga uczciła dodatkowymi zobowiązaniami produkcyjnymi. Na uroczystym zebraniu rębacz Jan Regulski, zobowiązał się podnieść wydajność pracy ze 145 proc normy, osiąganych obecnie, do 150 proc., rębacz Czesław Będkowski ze 160 do 170 proc normy. Podobne zobowiązanie podjęli m. in. kierownik oddziału Paweł Wolny, górnik Erwin Piotrowski i inni.

Józef Stalin — budowniczy państwa socjalistycznego

„W przeszłości rewolucje kończyły się zazwyczaj zastąpieniem u steru rządów jednej grupy wyzyskiwaczy inną grupą wyzyskiwaczy. Wyzyskiwacze zmieniali się, wyzysk pozostawał... Rewolucja Październikowa różni się zasadniczo od tych rewolucji. Stawia sobie ona za cel nie zastąpienie jednej formy wyzysku inną formą wyzysku, jednej grupy wyzyskiwaczy inną grupą wyzyskiwaczy, lecz zniesienie wszelkiego wyzysku człowieka przez człowieka, zniesienie wszelkich grup wyzyskiwaczy, ustanowienie dyktatury proletariatu, ustanowienie władzy klasy najbardziej rewolucyjnej ze wszystkich klas uciskanych, jakie dotychczas istniały, zorganizowanie nowego, bezklasowego społeczeństwa socjalistycznego".

(„Zagadnienia leninizmu" str. 229 wyd. z r. 1951).

Trzydzieści pięć lat socjalistycznego budownictwa trzydzieści pięć lat istnienia i rozwoju socjalistycznego państwa uwidoczniły całemu światu głęboką prawdę słów wypowiedzianych w dziesięciolecie Października przez Józefa Stalina. Pokazały, jak zasadniczo różne od wszelkich znanych na świecie państw jest państwo radzieckie.

Wszystkie znane dawniej — przed 1917 rokiem — państwa służyły utrwalaniu niesprawiedliwości społecznej i utrwalaniu podziału społeczeństwa na klasy służyły klasie wyzyskiwaczy. Niezależnie od mniej lub bardziej demokratycznej formy państwa, niezależnie od tego czy miało ono szyld demokratyczny czy było jawnie faszystowskie — cel jego był jeden: zabezpieczenie praw i przywilejów klas posiadających, utrzymanie w ryzach i w posłuszeństwie mas wyzyskiwanych — tej olbrzymiej większości narodu.

Komu służyło i służy państwo, które powstało w wyniku zwycięstwa Rewolucji Październikowej? Stworzone przez Lenina i Stalina państwo robotników i chłopów od pierwszej chwili służyło interesom wszystkich ludzi pracy, całego narodu. Postawiło ono sobie za cel urzeczywistnienie marzeń ludzkości o świecie bez wyzysku i krzywdy o świecie bez ucisku, świecie powszechnego dobrobytu i kultury.

Trud stworzenia takiego ustroju zbudowania socjalizmu wzięli na siebie Lenin i Stalin. Było to wielkie, historyczne o znaczeniu ogólnoświatowym zadanie. Zostało ono zwycięsko wykonane.

Dzieje Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej dowiodły, że pozbawione władzy klasy wyzyskiwaczy nie godzą się z nowym stanem rzeczy i robią wszystko, by przywrócić stare porządki. W tym dążeniu klasy te korzystają z poparcia antyludowych sił, będących u steru władzy w krajach imperialistycznych. Aby więc zapewnić i utrwalić zdobycze rewolucji, aby umożliwić masom pracującym Kraju Rad nieskrępowane budownictwo szczęśliwego życia — trzeba było i trzeba w dalszym ciągu nieustannie umacniać i rozwijać państwo robotników i chłopów.

Jeżeli dziś Związek Radziecki jest najpotężniejszym mocarstwem świata, krajem nieprzerwanego i szybkiego rozwoju gospodarki i kultury, państwem, które korzysta z nieograniczonego i jednomyślnego poparcia całego narodu — to jest to wynikiem mądrego kierownictwa partii, na której czele po śmierci Wielkiego Lenina stał największy człowiek naszych czasów, Józef Stalin.

Skąd państwo radzieckie czerpało i czerpie nieustannie swe siły, które uczyniły zeń najpotężniejsze mocarstwo świata, opokę międzynarodowego obozu pokoju i socjalizmu?

Źródłem siły państwa radzieckiego jest jego potęga gospodarcza. Silne jest to państwo, które ma dość stali na konstrukcję mostów i fabryk, na szyny kolejowe i potężne maszyny. Silne jest państwo, które posiada nowoczesne, zmechanizowane, wysokowydajne rolnictwo.

Taka siła była i jest szczególnie potrzebna państwu dyktatury proletariatu, które stawia sobie za zadanie budowę socjalizmu, ustroju mającego na celu, zgodnie z nauką Józefa Stalina, maksymalne zaspokojenie materialnych i kulturalnych potrzeb robotników, chłopów i inteligencji. Taką siłę wykuło społeczeństwo radzieckie w oparciu o stalinowską naukę o socjalistycznym uprzemysłowieniu kraju, i kolektywizacji wsi. Pod kierownictwem Stalina i partii powstał potężny przemysł socjalistyczny i wspaniałe przodujące na świecie rolnictwo kołchozowe.

Zatwierdzony przez XIX Zjazd KPZR piąty pięcioletni plan zapewnia Związkowi Radzieckiemu dalszy, niepowstrzymany rozwój.

„Masy pracujące Związku Radzieckiego — stwierdził towarzysz Malenkow na zgromadzeniu żałobnym po zgonie Józefa Stalina — *widzą i wiedzą, że nasza potężna ojczyzna kroczy ku nowym sukcesom. Mamy wszystko, co jest konieczne do zbudowania społeczeństwa w całej pełni komunistycznego".*

Droga — którą narodom radzieckim wskazali Wielcy Wodzowie międzynarodowego proletariatu Lenin i Stalin doprowadziła je do zbudowania socjalizmu i prowadzi je do zwycięstwa komunizmu. Droga ta jest również drogą naszego narodu budującego podstawy socjalizmu.

Źródłem siły państwa radzieckiego jest zacieśniający się coraz bardziej sojusz klasy robotniczej i chłopstwa.

Pod kierownictwem klasy robotniczej i jej partii chłopi zrzucili jarzmo wyzyskiwaczy — kułaków i spekulantów. Partia uzbrojona w nauki Stalina o kolektywizacji wsi wskazała pracującemu chłopstwu drogę do nowego szczęśliwego życia w dobrobycie i kulturze. Sojusz robotniczo - chłopski był i jest podstawą wszystkich zwycięstw wielkiego Kraju Rad.

Świętym obowiązkiem KPZR, rządu radzieckiego — jak powiedział towarzysz Malenkow — jest jeszcze bardziej zacieśniać sojusz klasy robotniczej i chłopstwa kołchozowego.

Źródłem siły ZSRR — państwa wielonarodowego — jest nieustannie pogłębiająca się przyjaźń dawniej uciskanych, dziś wolnych narodów radzieckich.

To Józef Stalin i Jego partia wychowywały narody ZSRR w duchu gorącego patriotyzmu i internacjonalizmu, w duchu pełnego równouprawnienia i niczym nieograniczonego rozwoju wszystkich sił twórczych. Dziś państwo radzieckie jest potężną rodziną socjalistycznych narodów, złączonych wspólną wolą budowy komunistycznej przyszłości.

Na gruncie stale umacniającego się sojuszu robotniczo chłopskiego, który stanowi granitowy fundament państwa radzieckiego na gruncie krzepnącej przyjaźni i braterstwa narodów wyrosła i pogłębia się z dnia na dzień jedność wszystkich ludzi radzieckich, rośnie patriotyczne poczucie odpowiedzialności za losy swego państwa. Nie było i nie ma w świecie państwa, które cieszyło by się tak powszechnym poparciem ludu pracującego jak Związek Radziecki.

Te niedoścignione wzory patriotyzmu i niewzruszonej jedności narodu i państwa radzieckiego przyswaja sobie nasz naród, widząc w nich podstawowy warunek zbudowania silnego, socjalistycznego państwa polskiego.

Źródłem siły państwa radzieckiego, puklerzem jego niepodległości jest Armia Radziecka — armia, którą wychował, zahartował w bojach i wiódł do wiekopomnych zwycięstw Józef Stalin. To pod Jego genialnym dowództwem młoda Armia Radziecka rozgromiła interwentów imperialistycznych i zapewniła narodowi bezpieczeństwo na cały okres budownictwa socjalizmu w ZSRR. To pod Jego dowództwem realizując Jego genialne plany strategiczne bohaterska Armia Radziecka, rozgromiła brunatny imperializm i zatknęła zwycięskie sztandary na gruzach hitlerowskiej Rzeszy.

Armię tę kochają, jej zwycięstwami się szczycą, są jej bohaterami ludzie radzieccy.

Najpotężniejsze w świecie siły zbrojne ZSRR, kierowane dziś przez wypróbowanych, doświadczonych dowódców ze stalinowskiej szkoły zwyciężania, „wyposażone są we wszystkie rodzaje nowoczesnego uzbrojenia" (Beria).

„Nasz święty obowiązek — powiedział towarzysz Malenkow — *polega na tym, aby ze wszech miar umacniać potężne radzieckie siły zbrojne".*

Na niedoścignionych wzorach mestwa i bojowości Armii Radzieckiej wychowuje się Wojsko Polskie, aby stawić czoła każdemu agresorowi, który by się ośmielił napaść na nasz kraj.

Kierowniczą siłą potężnego mocarstwa socjalistycznego, niezrównana organizatorka wszystkich jego historycznych walk i zwycięstw, zespalającą wszystkie wysiłki ludzi radzieckich w imię budowy komunizmu, jest czołowa brygada szturmowa ludzkości, utworzona i wychowana przez Lenina i Stalina — Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego. Wielka partia Lenina—Stalina — bojowy związek ludzi wspólnej idei — wskazuje ludziom pracy całego świata drogę ku szczęśliwej przyszłości, ku komunizmowi.

Przez dziesiątki lat Józef Stalin stał na czele bojowej partii klasy robotniczej. Pod Jego kierownictwem zostały zdemaskowane i rozgromione w ZSRR wszystkie agentury burżuazji. Pod Jego kierownictwem partia zwarła swe szeregi, zespoliła wolę i myśli wszystkich komunistów. Józef Stalin przepoił partię najgłębszą świadomością, że jej siła płynie ze ścisłego związku z masami pracującymi.

„Podstawa jedności partii z narodem polega na tym — powiedział towarzysz Malenkow — *by partia niezmiennie służyła interesom narodu. Powinniśmy strzec jedności partii jak źrenicy oka, wzmacniać jeszcze bardziej nierozerwalną więź partii z narodem, wuchowywać komunistów i ludzi pracy w duchu wysokiej czujności politycznej, w duchu nieprzejednania i nieugiętości w walce z wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi".*

Narody Kraju Rad i wszystkie narody świata kochają KPZR i ufają jej bezgranicznie. Jest ona przewodniczką partii komunistycznych i robotniczych nadzieją ludzi pracy całego świata. Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, największe dzieło życia Józefa Stalina, stworzyła państwo ustroju, który nie zna kryzysów i bezrobocia, który wykazał swą nieporównywalną wyższość nad ustrojem wyzysku i ucisku. Wykazał on swą wyższość zarówno w okresie pokoju, jak i w czasie gigantycznych zmagań z faszystowskim najeźdźcą. KPZR prowadzi dziś tak i dawniej narody radzieckie po drodze wytkniętej przez Jej genialnego Wodza i Nauczyciela. Pod kierownictwem stalinowskiego Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego zrealizuje ona testament Józefa Stalina, doprowadzi budownictwo komunizmu do zwycięskiego końca.

Na Komunistyczną Partię Związku Radzieckiego dziś jak i dawniej zwrócone są oczy całej postępowej ludzkości. Dziś jak i dawniej ufają jej bezgranicznie ludy świata.

„Wszyscy wiemy, — powiedział towarzysz Bierut — *że wielkie dzieło Stalina znajduje się w twardych i niezawodnych dłoniach Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego, w mocnych dłoniach najbliższych współpracowników i uczniów Józefa Stalina, którzy zgodnie z genialną nauką Wielkiego Wodza narodów — rozwiną wszechstronnie budownictwo komunistyczne na przekór wrogom imperialistycznym, dla dobra i ku radości wszystkich ludów, miłujących wolność i pokój".*

Pierwsze dni wiosny

Młodzież walcząca o pokój i postęp

Wiosna owego roku przesiąknięta była wonią zgliszcz. Zieleń wschodzących traw zbrukana była krwią bojowników o wolność. Kwitnące stepy Ukrainy deptał hitlerowski żołdak. Słońce wiosenne zasnute było dymami pieców krematoryjnych Oświęcimia i Dachau. Faszyzm jak zmora dusił Europę.

Geniusz Tego, który niedawno odszedł od nas, geniusz Józefa Stalina przewodził narodom w gigantycznych zmaganiach z faszystowską bestią. Na polach bitew drugiej wojny światowej, u boku starszych towarzyszy, młodzież dźwigała ciężar walki z barbarzyństwem w mundurze Waffen SS czy Wehrmachtu. Wówczas to po raz pierwszy w pierwszym tygodniu wiosny 1943 r. młodzi demokraci z całego świata obchodzili Światowy Tydzień Młodzieży. W latach brunatnego terroru i wojny zrodziło się pragnienie, by trud bitew z hordami faszystowskimi wydał plon w postaci życia bez wyzysku i wojen, głodu i nędzy.

Po rozgromieniu faszystowskich Niemiec i Japonii przez Armię Radziecką ziściły się marzenia młodego pokolenia Polski i Chin, Węgier i Bułgarii, Rumunii i Czechosłowacji, Albanii oraz Północnej Korei. Młodzież Niemieckiej Republiki Demokratycznej korzysta z pełni praw. Z tych pisanych krwią najlepszych synów narodów, krwią klasy robotniczej — gramatyki wolności, nie korzysta jeszcze młodzież krajów kapitalistycznych, kolonialnych i zależnych. Syn robotnika francuskiego marnuje młode lata w poszukiwaniu pracy, chłopak z Malajów traci młode siły na nieludzką pracę dla brytyjskiego plantatora, córka chłopa z Kalabrii (Włochy) ma zamkniętą drogę do uniwersytetu...

Już dziewięć razy pierwszy dzień wiosny był pierwszym dniem Światowego Tygodnia Młodzieży, tygodnia jeszcze mocniejszej walki o zacieśnienie pisanego krwią w bitwie z faszyzmem sojuszu młodzieży świata. Po to, by „ramię do ramienia, wspólnymi łańcuchy opasać ziemskie kolisko, zestrzelić myśli w jedno ognisko" i pchać dalej bryłę świata nowymi tory. Po to, by krew przelana przez miliony młodych ludzi nie poszła na marne. Do tego zobowiązuje pamięć o tych, co padli w walce o jutro świata.

Z roku na rok potężnieje światowy ruch młodzieży. 10 listopada 1945 roku na Światowej Konferencji Młodzieży w Londynie powstała Światowa Federacja Młodzieży Demokratycznej — bojowniczka o prawa młodzieży do życia, pracy, nauki i szczęścia. „Przysięgamy, że będziemy pamiętać o naszej jedności wykutej w listopadzie 1945 roku nie tylko dziś, nie tylko w tym tygodniu, miesiącu, roku, lecz zawsze — do chwili gdy zbudujemy taki świat, o jakim marzyliśmy, taki świat, o jaki walczyliśmy" — tak brzmią słowa przysięgi złożonej wówczas przez delegatów reprezentujących 30 milionów młodzieży z 63 krajów. Dziś w mieniu 80 milionów zrzeszonych w jej szeregach młodych chłopców i dziewcząt różnych ras, narodowości, wierzeń i przekonań politycznych Światowa Federacja Młodzieży Demokratycznej realizuje słowa przysięgi, walcząc o trwały pokój, o zlikwidowanie nędzy, wyzysku i bezrobocia, o to, by „zręczne dłonie, szlachetne umysły i entuzjazm młodzieży nigdy już nie zostały użyte dla celów wojny".

Imperialiści ze wszystkich sił starają się osłabić działalność ŚFMD. Stosują szykany policyjne wobec jej delegatów i organizowanych przez nią zjazdów. W r. 1951 reakcyjny rząd francuski zakazał działalności ŚFMD na terenie Francji. Mimo to działalność tej organizacji zatacza coraz szersze kręgi. Żadne rozporządzenia reakcyjnych rządów ani brutalne ataki policji nie są w stanie osłabić ani na chwilę potężniejącego ruchu młodzieży.

Niejednokrotnie już młodzież świata manifestowała swą wolę walki o zapewnienie trwałego pokoju, wolności, demokracji niepodległości i równości wszystkich narodów świata. Młodych delegatów z wszystkich zakątków kuli ziemskiej, z umęczonej Hiszpanii i Grecji, Indii i Egiptu, Brazylii i Włoch widziała Praga i Warszawa, Budapeszt i Berlin. Wiedzą oni, wie młodzież, że tylko taki ustrój, w którym sprawuje władzę klasa robotnicza i jej partia otwiera przed młodym pokoleniem świata cały, możliwość wykorzystania wszystkich fachów, zawodów i pragnień według zdolności i porywów gorącego serca.

W tym roku Światowy Tydzień Młodzieży otwierają rozpoczynające się w Wiedniu w dn. 22 marca obrady Międzynarodowej Konferencji w Obronie Praw Młodzieży.

„Światowy Tydzień Młodzieży jest ważnym etapem w przygotowaniach do III Światowego Kongresu Młodzieży, który zajmie się rozpatrzeniem najbardziej palących zagadnień młodego pokolenia, będzie również nowym krokiem w przygotowaniach do IV Światowego Zlotu Młodych Bojowników o Pokój" — głosi apel ŚFMD, wzywający młodzież całego świata do obchodzenia tegorocznego pierwszego tygodnia wiosny pod hasłem umocnienia jedności młodzieży w walce o zachowanie pokoju, w obronie niezawisłości narodowej, przyjaźni między narodami, w obronie ich praw, w walce o dalsze rozpowszechnianie i realizację uchwał Wiedeńskiego Kongresu Narodów w Obronie Pokoju.

Tegoroczny Światowy Tydzień obchodzić będzie młodzież, przeniknięta ostrym bólem po stracie swego ukochanego przyjaciela Józefa Stalina. Zostawił On wskazania i nauki, które wypisane są w sercach i na sztandarach postępowej młodzieży świata. Pod jego wodzą pierwszy naród na świecie obalił władzę wyzyskiwaczy, — dokonał przebudowy życia, zapewnił swej młodzieży prawa do szczęścia, pracy i wszystkich skarbów kultury. Za jego sprawą jesteśmy świadkami jutrzenki komunizmu, błyskającej w światłach nowych radzieckich elektrowni, odbijającej się w falach kanału Wołga — Don. Pod wodzą wychowanej przez Niego i zahartowanej w bojach partii sprawa komunizmu będzie rozwijać się i krzepnąć.

Dawniej „kiedy ludzie nie uświadomili sobie jeszcze możliwości przebudowy ciężkiego życia, z nadejściem wiosny łączono mity o szczęściu w zaświatach" (Erenburg). Dziś wiosna jest symbolem zwycięstwa życia, kiełkującej wiosny świata. Wiosny, która jak niezmienne prawo natury musi nadejść.

O nią walczy młodzież Polski Ludowej, członkowie ZMP i junacy SP, młodzi chłopcy i dziewczęta, oddając trud rąk wysiłek mózgów i gorące serca Ojczyźnie która zagwarantowała jej młodość bez obawy o dzień jutrzejszy. Tegoroczny Światowy Tydzień Młodzieży to pierwszy tydzień dziewiątej wiosny w naszym wyzwolonym kraju. Kiełkuje ona nowymi tonami węgla i stali, dodatkowymi metrami tkanin, kominami nowych fabryk i hut — dziełem naszych rąk.

Pod przewodem bohaterskiego Komsomołu wraz z całą postępową młodzieżą świata obchodzi młodzież polska pierwszy tydzień wiosny 1953 roku jako tydzień czynu. Pod hasłem zacieśniania więzów solidarności z młodzieżą postępową świata.

Każdy, kto wolność kocha,
niechaj zasili pochód,
Szczęście narodów,
jutro świetlane —
to naszych sprawa rąk.

E. Dylawerski

Łańcuch prasowy na Fundusz Burs i Stypendiów im. Fr. Chopina

Pracownicy Szkoły Ogólnokształcącej Żeńskiej TPD nr 2 w Rzeszowie składają na Fundusz Burs i Stypendiów im Fryderyka Chopina 120 zł i wzywają do podjęcia łańcucha prasowego pracowników Technikum Mechanicznego, Technikum Odzieżowego, Szkoły Mechanicznej przy WSK oraz szkoły dla pracujących w Rzeszowie.

Zebrane sumy należy złożyć na konto PKO Rzeszów nr 9 — 113-46 27 Fundusz Burs i Stypendiów im. Fr. Chopina.

Rosną szeregi Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej na wsi rzeszowskiej

W połowie lutego br. zarządy powiatowe Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej rozpoczęły akcję sprawozdawczo-wyborczą do władz w kołach gromadzkich. Tegoroczna akcja wyborcza została połączona jednocześnie z kampanią przenoszenia uchwał IV Krajowego Zjazdu TPPR.

Dla sprawniejszego przeprowadzenia akcji wyborczej zarządy powiatowe TPPR powołały pełnomocników spośród aktywu terenowego, którzy są odpowiedzialni za pracę w poszczególnych gromadach. Do pracy tej włączyły się ogniwa Związku Samopomocy Chłopskiej, które postawiły przed sobą zadanie zrealizowania hasła rzuconego przez IV Krajowy Zjazd — „Każdy członek ZSCh, członkiem TPPR".

Najlepiej akcja wyborcza przebiega w powiatach: Rzeszów, Przeworsk, Łańcut i Krosno, dzięki ofiarnej pracy aktywu i ścisłej współpracy ze Związkiem Samopomocy Chłopskiej. Nie we wszystkich jednak powiatach uzgodniono plany pracy z ZSCh, jak to miało miejsce w Mielcu i Jaśle, co spowodowało opóźnienie akcji wyborczej. Zarządy powiatowe przeprowadziły do obecnej chwili zebrania wyborcze w 320 kołach gromadzkich.

W gromadzie Łopuszka (pow. Przeworsk) podczas dyskusji ob. Józef Chmiel mówił z wdzięcznością o pomocy, jaką otrzymujemy od Związku Radzieckiego, a szczególnie zwrócił uwagę na wspaniały dar, symbol wieczystej przyjaźni Pałac Kultury i Nauki, który ostatnio został nazwany im. Józefa Stalina.

W Głogowie (pow. Rzeszów) członkowie koła TPPR przy gminnej spółdzielni pragnąc zadokumentować swą jedność z narodami Związku Radzieckiego postanowili wzmóc pracę koła w walce o pokój i zwiększyć swe szeregi o dalszych 37 członków.

Koło Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej w gromadzie Handzlówka (pow. Łańcut) zobowiązało się zwerbować 150 nowych członków i zorganizować kurs języka rosyjskiego.

W przeprowadzaniu walnych zebrań znacznej pomocy udzielali delegaci na IV Krajowy Zjazd. Na wyróżnienie spośród nich zasługują: Zygmunt Brzezula z Rzeszowa oraz Marian Frydrych i Jan Zajdel z Krosna.

Liczba członków Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej na wsi rzeszowskiej wzrosła ostatnio o 1 400 osób. Powstało także 36 nowych kół gromadzkich. W organizowaniu nowych kół i werbunku członków TPPR przodują powiaty rzeszowski i krośnieński.

J. Rozborski

30 tys. dzieci naszego województwa wyjedzie na wczasy

Na terenie województwa rzeszowskiego rozpoczęły się już przygotowania do akcji wczasów letnich dla dzieci i młodzieży. W roku obecnym będą organizowane kolonie, obozy młodzieżowe, szkoleniowe i wędrowne, półkolonie, wczasy w mieście, dziecińce i wycieczki dzieci wiejskich do Krakowa.

Organizacją tych placówek zajmą się szkoły i przedszkola, zakłady pracy, prezydia gminnych rad narodowych i Towarzystwo Przyjaciół Dzieci. Placówki wczasów będą organizowane głównie na terenie województwa własnego, a tylko nieliczne kolonie wyjadą na teren innych województw. Do nich należy kolonia WSK Rzeszów, która wyjedzie do Gdyni i kolonia Gorlickiego Kopalnictwa Naftowego, która znajdzie pomieszczenie w woj. krakowskim. Z terenu woj. rzeszowskiego weźmie udział we wczasach ogółem około 30 tys. dzieci i młodzieży.

F. S.

Jedziemy na konkurs skoków do Zakopanego

W dniu 29 bm. — jak zresztą co roku — organizowany jest w Zakopanem konkurs skoków w ramach zawodów narciarskich o memoriał Bronisława Czecha i Heleny Marusarzówny. Rzeszowski „Orbis" organizuje wycieczkę autokarową do Zakopanego. Wyjazd z Rzeszowa w sobotę w godzinach popołudniowych. Koszt od jednej osoby około 150 zł. Zgłoszenia przyjmuje Orbis przy ul. 3 Maja 5 tel 16-35.

Na ukos

Jedyna i uniwersalna

Daję słowo honoru, że ob Nieszczęsny (nazwisko zmyślone) mieszkaniec Rudnej Wielkiej nic a nic nie był winien. A mimo to, tego człowieka o gołębim sercu własna jego żona omal kiedyś nie wyrzuciła z domu, wymyślając mu od niedołęgów i cukromarnotrawców. Kochająca go wiernie „połowica" tak się rozgniewała, że ani rusz nie można jej było wytłumaczyć, iż swój gniew, wybuchły jak wulkan, skierować winna na istotnego winowajcę, którym jest... ale o tym potem.

Faktem jest, że ob Nieszczęsny kupił w sklepie spożywczym GS w Rudnej Wielkiej cukier. Faktem jest również, że niósł ten cukier do domu i dopiero tam, pod okiem spokojnej jeszcze małżonki okazało się, że cukru nie ma. Bo i skądże miał być, skoro wąziutkim białym szlaczkiem znaczył drogę z GS do domu wymienionego obywatela, w którego ręku pozostała jedynie odrobina tego słodkiego towaru we własnoręcznie skleconej przez niego „trąbce" — torebce z... gazety.

I oto sedno rzeczy — sprawa torebki. W GS jest tylko jedna — jedyna i uniwersalna. Wsypuje się w nią i waży w niej na przemian cukier, kaszę, sól itd. a potem wysypuje gdzie kto woli — nawet do czapki lub kieszeni kupującego. Ob Nieszczęsny stwierdził jednak, że jest to „metoda" pozostająca w kolizji z zasadami higieny i poprosił by cukier wsypano mu do gazety.

Ale gazeta — no cóż, cienka i słaba, pękła pod naporem 1 kilogramowego ciężaru. Cukier sypał się cichuteńko, usypywał się w biały szlaczek. Jego właściciel nie czuł ubytku zajęty ważnymi myślami. Przyniósł do domu zaledwie ...5 dkg cukru.

I gdzie tu dopatrywać się winy u tego obywatela? Kto nie dołęga? On, czy kierownik GS, który nie potrafił zaopatrzyć sklep w papierowe torebki, mniemając widocznie, że kieszenie, czapki i gazety pełnią doskonale tę funkcję? Zgadzamy się jednogłośnie — kierownik GS.

Na podstawie listu K. Kota oprac. Osa.

Rozpoczęcie kursu dla wychowawców placówek wczasów

W Państwowym Liceum Pedagogicznym w Rzeszowie rozpoczął się 15 bm. kurs wychowawców placówek wczasów dla dzieci i młodzieży. Bierze w nim udział 90 uczennic i uczniów ostatnich klas tego zakładu. Po ukończeniu kursu uczniowie ci będą zatrudnieni w okresie ferii jako wychowawcy w placówkach wczasów w powiecie rzeszowskim i sąsiednich, a także w powiatach leskim i ustrzyckim.

W sobotę dn. 21 bm. rozpocznie się w Rzeszowie kurs zaocznego szkolenia dla nauczycieli powiatów rzeszowskiego, łańcuckiego, przeworskiego i kolbuszowskiego pragnących pracować w charakterze kierowników i wychowawców na koloniach, obozach i półkoloniach. Kurs organizuje wydział oświaty Prez. MRN w Rzeszowie.

F. S.

Wieczór literacki

Wojewódzki Dom Kultury w Rzeszowie urządza kolejny wieczór literacki, który odbędzie się w dniu 23 bm. (poniedziałek) o godz. 18-tej w sali WDK przy ul. Okrzei 7.

W wieczorze wezmą udział Wiesława Szymborska i Jan Jaźwiec. Odczytają oni wiele fragmentów swoich wierszy.

Dlaczego?

...Dyrekcja Okręgowa Poczt i Telekomunikacji w Rzeszowie nie wypłaciła dotąd należności za przepracowane godziny nadliczbowe pracownikom magazynu rejonowego Urzędu Pocztowego w Rzeszowie.

KOMUNIKAT

W czasie od 24 do 30 bm. prezydia rad narodowych za pośrednictwem komisji rejestracyjnych będą przeprowadzały drugą rejestrację mężczyzn — przedpoborowych urodzonych w 1934 roku.

Przedpoborowi powinni zgłosić się do rejestracji osobiście w lokalu komisji rejestracyjnej w Rzeszowie przy ul. Langiewicza nr 2 w godzinach od 7 do 15 z dokumentami stwierdzającymi:

1. Tożsamość (dowód osobisty).
2. Wykształcenie (ostatnie świadectwo szkolne).
3. Zawód (specjalność w zawodzie).
4. Miejsce pracy i zajmowane stanowisko.
5. Przynależność do organizacji społecznych.
6. Przeszkolenie wojskowe.
7. Przeszkolenie w dziedzinie wychowania fizycznego.
8. Zgłoszenie się do pierwszej rejestracji.

Bliższe dane dotyczące drugiej rejestracji rozplakatowano na terenie miasta.

GARBACIAK PROWADZI W INDYWIDUALNYCH MISTRZOSTWACH SZACHOWYCH WOJ. RZESZOWSKIEGO

W dalszym ciągu turnieju szachowego o indywidualne mistrzostwo naszego województwa po 8 rundach prowadzi zdecydowanie Garbaciak (Stal Rzeszów).

W tabeli prowadzi Garbaciak 6,5 pkt przed Nowakiem — 5,5 pkt Kukiełczakiem i Galewiczem po 5 pkt oraz Karpinalem 4 pkt.

Wyniki:

RUNDA V: Trybus — Horeczko 1:0, Kot — Druszkiewicz 0,5:0,5, Żybura — Zacharko 1:0, Galewicz — Turek 1:0, Garbaciak — Karpinal 0,5:0,5, Kukiełczak — Nowak 0,5:0,5.

RUNDA VI: Kukiełczak — Zacharko 1:0, Nowak — Turek vo. dla Nowaka, Galewicz — Druszkiewicz 1:0, Horeczko — Kot 0:1, Karpinal — Trybus partia niedokończona, Garbaciak — Łuszczyszyn 1:0.

RUNDA VII: Trybus — Łuszczyszyn 1:0, Kot — Karpinal 0:1, Galewicz — Horeczko 0:1, Nowak — Druszkiewicz 1:0, Zacharko — Turek 0:1, Żybura — Kukiełczak 0,5:0,5.

RUNDA VIII: Turek — Żybura 1:0, Druszkiewicz — Zacharko 1:0, Horeczko — Nowak 1:0, Karpinal — Galewicz 0:1, Łuszczyszyn — Kot 1:0, Garbaciak — Trybus 1:0.

PRZODOWNICE NAUKI

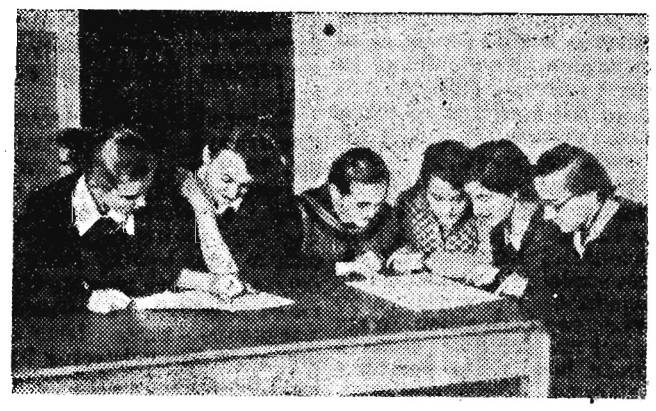

Wzrastająca ciągle liczba kształcącej się młodzieży świadczy o opiece naszego rządu ludowego nad oświatą i szkolnictwem. Młodzież doceniając ważność tego zagadnienia nie szczędzi sił do pracy, stąd stale wzrastająca liczba przodowników nauki.

Na zdjęciu przodownice nauki 11-letniej Żeńskiej Szkoły TPD Nr 2 w Rzeszowie przy ul Szopena. Od lewej siedzą: Barbara Janeczek, Bożena Żeglicka, Halina Tur, Danuta Szuflita, Danuta Balicka oraz Bogumiła Szczepan. Foto-Kruczek

Racjonalna gospodarka maszynami — to ważne zagadnienie

W całym kraju, w każdym zakładzie pracy toczy się walka o jak największą oszczędność surowców, wzrost wydajności pracy, konserwację maszyn itp.

Tymczasem w Rzeszowskim Zespole Budownictwa Przemysłowego Drobnej Wytwórczości już ponad rok stoją bezczynnie różne maszyny, jak np. strugarka podłogowa, tokarka do metali i inne, które wciąż ulegają systematycznemu niszczeniu.

Oddanie tych maszyn do użytku we własnym przedsiębiorstwie lub przekazanie ich innym zakładom pracy potrzebującym takich maszyn dałoby niewątpliwie duże korzyści. Jednak kierownictwo wcale nie troszczy się o maszyny, które stoją bezużytecznie.

W wypadku nierentowności urządzeń należałoby je zakwalifikować na złom, z którego nasze huty mogłyby uzyskać cenny surowiec.

Ignacy Kidacki
korespondent

SOBOTA NIEDZIELA

21 — 22 MARCA

RZESZÓW

Dyżur nocny: Apteka Społeczna nr 4, ul. Dąbrowskiego 56, tel. 10-34

Pogotowie Ratunkowe: ul. Grodzisko 6, tel. 09

Straż Pożarna: ul. Mickiewicza 16 tel. 08

TEATR

PAŃSTWOWY TEATR ZIEMI RZESZOWSKIEJ: (dn. 21 i 22 bm. tj. sobota i niedziela) — „Las" — komedia w 5 aktach początek o godz. 19-tej

Muzeum

MUZEUM OKRĘGOWE W RZESZOWIE: Rynek 6 — otwarte od godz. 10 — 15-tej.

MUZEUM W ŁAŃCUCIE — otwarte od godz. 9 — 15-tej.

KINA

APOLLO: (ul. Dymnickiego 2) — dn. 21 i 22 bm. tj. sobota i niedziela — Mitria Kokor (prod. rumuńskiej) — sobota — godz. 17.30 i 20.15, niedziela — godz. 11, 13, 17.30 i 20.15.

PRZODOWNIK: (ul. Pstrowskiego) dn. 21 i 22 bm. tj. sobota i niedziela — „Akcja „B" (prod. czeskiej) — godz. 17 i 19

*

(Uwaga: repertuar kin podajemy według wykazu otrzymanego z Centrali Wynajmu Filmów w Rzeszowie, ul. Lwowska, nr tel. 14-22)

RADIO

6,15, 16,30 (w niedzielę) 16,15 WIADOMOŚCI DZIENNIKA RZESZOWSKIEGO. Dziennik rzeszowski można odbierać tylko przez głośniki radiowęzłów.

Program II (21 marca — sobota)

7,00 Dziennik — 7,50 Kalendarz radiowy — 8,00 Muzyka — 9,15 Dla klas V — VII — 9,50 Przerwa — 11,15 Muzyka i aktualności — 11,45 Głos mają kobiety — 11,57 Sygnał czasu — 12,04 Dziennik — 12,15 „Na swojską nutę" — 12,45 Aud. dla wsi — 13,40 Utwory na altówkę 15,30 Dla dzieci — 16,00 Dziennik — 16,45 „Kierownik punktu żywnościowego" — opowiadanie — 17,15 „Słuchacze piszą" — aud. Biura Studiów — 17,20 Koncert rozrywkowy — 18,00 „Mikrofonem po kraju" — 18,30 Tydzień muzyki albańskiej — 18,45 Aud. dla wsi — 19,00 Aud. literacka — 19,20 „Na muzycznej fali" — 19,50 Korespondenci sportowi donoszą — 19,58 Stan pogody — 20,00 Dziennik — 20,26 Wiadomości sportowe — 20,45 Gra orkiestra Taneczna PR pod dyr. J. Cajmera — 21,25 Aud. literacka — 22,25 Muzyka dla wszystkich — 23,00 Ostatnie wiadomości.

Program II (22 marca — niedziela)

8,00 Dziennik — 8,35 Wszechnica Radiowa — 9,25 „Wieś tańczy i śpiewa" — 9,55 Skrzynka ogólna PR w opracowaniu T. Krzemienia — 10,10 Poezja i muzyka — „Wiosna pokoju" — 10,50 „Robotnicze Zespoły Świetlicowe przed mikrofonem PR" — 11,10 „5:0 dla młodości" — aud. dla młodzieży — 11,40 Skrzynka Wszechnicy Radiowej — 12,15 Poranek symfoniczny — 14,10 Warszawski tygodnik dźwiękowy — 14,41 Mozaika muzyczna — 16,00 Arie i pieśni klasyczne — 16,45 Piosenki w wykonaniu Chóru Eryana — 17,00 Wiadomości popołudniowe — 17,15 Koncert rozrywkowy — 18,00 „Obcy cień" — słuchowisko — 19,30 Melodie taneczne — 20,00 Koncert chopinowski — 20,30 Na fali humoru i satyry — 21,00 Dziennik — 21,20 Muzyka taneczna — 22,00 Wiadomości sportowe z całej Polski — 22,40 Wieczorna serenada — 23,10 Popularny koncert symfoniczny — 23,50 Ostatnie wiadomości.

SPORT ◆ SPORT ◆ SPORT ◆ SPORT ◆ SPORT

PUCHAR MIAST W KOSZYKÓWCE

W dniu 22 bm. rozegrany zostanie mecz koszykówki męskiej między reprezentacją Rzeszowa i Krakowa w ramach ogólnopolskiego turnieju Pucharu Miast.

Spotkanie wymienionych reprezentacji rozegrane będzie w Krakowie.

W skład reprezentacyjnej drużyny woj. rzeszowskiego wchodzą następujący koszykarze:

Ogłoblin i Czapliński ze Stali Mielec, Gapiński i Zawieja z Gwardii Przemyśl oraz Mauthe, Cap, Bluj, Dąbrowski, Górniak, Hawrylewicz, Dorocki, Czekaj, Majewski z Kolejarza Przemyśl.

SIATKARKI SPÓJNI PRZEWORSK WYJECHAŁY DO BIAŁEGOSTOKU

Siatkarki przeworskiej Spójni wyjechały w dniu 19 bm. do Białegostoku na finałowe rozgrywki o puchar CRZZ.

MISTRZOSTWA KOBIET W TENISIE STOŁOWYM

W dniu 22 bm. odbędą się w Krakowie indywidualne mistrzostwa kobiet w tenisie stołowym.

Z naszego województwa w indywidualnych mistrzostwach Polski biorą udział Srebro (SKS TPD — Przemyśl) oraz Rosicka-Słotwińska (Kolejarz Przemyśl).

WIOSENNY BIEG PRZEŁAJOWY O MISTRZOSTWO WOJEWÓDZTWA

Sekcja lekkoatletyczna WKKF w Rzeszowie organizuje w dniu 22 bm. w Stalowej Woli wiosenny bieg przełajowy o mistrzostwo woj. rzeszowskiego.

Na program zawodów złożą się biegi: na 3000 m dla seniorów, 1200 m dla juniorów oraz 600 m dla seniorek i 400 m dla juniorek.

W biegach przełajowych uczestniczyć mogą zawodnicy sklasyfikowani co najmniej w III klasie.

Najlepsze zawodniczki i zawodnicy, którzy zdobędą pierwsze miejsce zakwalifikują się do mistrzostw Polski, które odbędą się w Gorzowie Wielkopolskim.

KTO SĘDZIUJE MECZE III LIGI

Włókniarz Krosno — Ogniwo Lublin — Kowalski z Rzeszowa, Spójnia Jarosław — KS Zamość — Wielgusiak z Lublina, GWKS Rzeszów — OWKS Lublin — Wnuk z Lublina, Budowlani Przemyśl — Budowlani Lublin — Kozioł z Rzeszowa, Stal Rzeszów — Kolejarz Przemyśl — Michalewski z Lublina, Stal Lublin — Ogniwo Rzeszów — Wojtyna z Przemyśla.

ROZGRYWKI REZERW III LIGI

W najbliższą niedzielę rozpoczynają się rozgrywki rezerw ligi międzyokręgowej, z tą jednak różnicą, że rezerwy drużyn woj. lubelskiego oraz woj. rzeszowskiego grać będą w osobnych grupach.

Spotkania rezerw będą rozgrywane jako przedmecze drużyn pierwszych.

I tak w niedzielę 22 bm. odbędzie się w Rzeszowie mecz między rezerwą rzeszowskiej Stali i Kolejarza z Przemyśla.

KALENDARZYK IMPREZ

Piłka nożna

22. III. godz. 11 — boisko Ogniwa: Stal Rzeszów — Kolejarz Przemyśl.

godz. 14.30 — boisko Ogniwa — GWKS Rzeszów — GWKS Lublin.

Druk. Rzesz. Zakł. Graficzne
S 4-10112